

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΑΛΗΘΕΙΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟΝ ΑΝΔΡΕΑ ΚΟΥΝΙΟ ΔΕΥΤΕΡΑ 26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2009

Ο Τριβιζάς, μιλά στην «Α» φορώντας στα χείλη μια δέσμη χαμόγελα, με αφορμή το τελευταίο του βιβλίο, «Οι Δραπέτες της Σκακιέρας», δέχεται να παίξουμε μια παρτίδα σκάκι.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΤΡΙΒΙΖΑΣ:

Ποτέ δεν είναι αργά να ξαναγίνουμε παιδιά

Ένα βράδυ, στην άκρη μιας παλιάς σκακιέρας, συναντιούνται κρυφά η λευκή βασίλισσα και ένας μαύρος αξιωματικός και δραπτετεύουν από τη σκακιέρα με το τρένο των πλήκτρων, ακολουθώντας το ασημένιο μονοπάτι μιας φεγγαραχτίδας. Χωρίς τον μαύρο αξιωματικό και τη λευκή βασίλισσα, το παιχνίδι δεν μπορεί να συνεχιστεί

Κυκλοφορεί και η συλλεκτική έκδοση με cd, σε μουσική Γιώργου Κουρουπού, με την Ορχήστρα των Χρωμάτων, από την παράσταση της Λυρικής Σκηνής.

Ευγενής, όπως πάντα, ο Ευγένιος Τριβιζάς, φοράει στα χείλη μια δέσμη χαμόγελα και, με αφορμή το τελευταίο του βιβλίο, δηλαδή το τελευταίο του αριστούργημα, Οι Δραπέτες της Σκακιέρας, δέχεται να παίξουμε μια παρτίδα σκάκι. Γνωρίζει, βέβαια, ότι από σκάκι είμαι κούτσουρο, αλλά υπόσχεται ότι δεν θα με συντρίψει. Άλλωστε, ειδικεύεται, χάρη στη μοναδική τρυφερότητα που τον διακρίνει, στη ναυαγοσωστική. Έτσι, ρίχτηκα στον ωκεανό με τα άσπρα και τα μαύρα πιόνια, βέβαιος ότι ο καλός μου Ευγένιος θα με βγάλει στη στεριά, θα με στεγνώσει με φύλλα μουριάς, θα με μπουκώσει 88 ντολμαδάκια για να επανέλθω στη φυσική μου κατάσταση, τρέμε Ηρακλή, τρέμε Θησέα, τρέμε Ράμπο, και, τελικά, με την πυξίδα του, την οποία κατασκεύασε από δέρμα αντιλόπης, ακούγοντας το τελευταίο χιτ της Τζένιφερ Αντιλόπεζ, θα εντοπίσουμε τη λευκή βασίλισσα και το μαύρο αξιωματικό. Α, και χαρίζουμε τα εύρετρα στο Σύνδεσμο ΝΕ.ΓΟ.ΜΑ (που θα πει, Νεράιδες, Γοργόνες, Μάγισσες) *Όπως και ο Χανς Κρίστιαν Άντερσεν, έτσι και ο Ευγένιος Τριβιζάς γράφει σε μία από τις λιγότερο διαδεδομένες γλώσσες της ευρωπαϊκής ηπείρου. Τα παραμύθια του, όμως, όπως και αυτά του Άντερσεν, έχουν τη δύναμη να αγγίζουν την καρδιά και το μυαλό των αναγνωστών όχι μόνο σε όλη την Ευρώπη, αλλά και σε ολόκληρο τον κόσμο (Boyd Tonkin, The Independent).

*Οι Δραπέτες της Σκακιέρας κυκλοφορούν από τις Εκδόσεις ΚΑΛΕΝΤΗΣ.

- Κύριε Τριβιζά, είναι και η ζωή μας, τελικά, μια παρτίδα σκάκι;

Αν δεν είναι, κινδυνεύει να καταντήσει. Γι' αυτό έχουμε, άλλωστε, συχνά την αίσθηση ότι είμαστε άβουλα πιόνια που άλλοι αποφασίζουν για τις τύχες και κατευθύνουν τις κινήσεις μας.

- Ποιος κερδίζει λοιπόν, συνήθως, σ' αυτή την παρτίδα;

Όποιος και να κερδίζει, εμείς χαμένοι είμαστε.

- Μήπως ο μαύρος αξιωματικός της ιστορίας σας λέγεται Μπαράκ;

Τα πιόνια δεν έχουν όνομα. Όταν πάλι αποκτούν, δεν το χρειάζονται γιατί έχουν πια διαβεί την πύλη του ουράνιου τόξου.

- Κι η λευκή βασίλισσα γιατί τον ακολουθεί;

Επειδή ασφυκτιά στην σκακιέρα και αρνείται να πιστέψει ότι ο κόσμος τελειώνει στα σύνορά της. Τα αισθήματα αυτά εκφράζει στην πρώτη της άρια.

Κάθε τετράγωνο και φυλακή!

Κάθε βήμα και κλουβί!

Κάθε μέρα απ' την αρχή

η ίδια σάλπιγγα ηχεί!

Εξήντα τέσσερα κελιά

αμείλιχτα, συμμετρικά

μας πνίγουν, μας ορίζουν!

Εξήντα τέσσερα κελιά

τις μοίρες μας σφραγίζουν!

- Τι θα συναντήσουν οι ήρωές σας στο ασημένιο μονοπάτι της φεγγαρακτίδας;

Ανήκουστους κινδύνους, αλλά και την εφτάχρωμη πύλη του ουράνιου τόξου.

Πάντως, οι επιστήμονες λένε ότι σε μερικά εκατομμύρια χρόνια, δηλαδή αύριο-μεθαύριο, στο πιτς φιτίλι, ούτε φεγγάρι θα υπάρχει, ούτε ήλιος.

- Κι αυτό, δυστυχώς, δεν είναι παραμύθι. Θέλετε να το σχολιάσετε;

Μην ανησυχείτε. Δεν υπάρχει κανένας απολύτως λόγος να πανικοβάλλεσθε.

Σας παραπέμπω στο βιβλίο μου Ο ήλιος της Λίζας, όπου παραθέτω τη συνταγή για να φτιάχνετε, όποτε θέλετε, δικούς σας ήλιους σε περίπτωση ανάγκης.

- Εάν έπρεπε να αφιερώσετε το βιβλίο σας σε τρία άτομα, ποια θα ήταν αυτά;

Γιατί μόνο σε τρεις; Το αφιερώνω σε όλους εκείνους που αρνούνται να γίνουν ρομπότ ή πιόνια.

- Εάν γράφατε ένα παραμύθι που θα κλεινόταν σε μπουκάλι, και θα ριχνόταν στον ωκεανό, πώς θα το αρχίζατε;

Ζούσε κάποτε ένας πειρατής που του άρεσε πολύ η σούπα. Όχι όμως οποιαδήποτε σούπα. Του άρεσε μόνο η ψαρόσουπα. Όχι όμως οποιαδήποτε ψαρόσουπα...του άρεσε η ψαρόσουπα από ουρά γοργόνας. Γι' αυτό, όλες οι γοργόνες τον έτρεμαν. Ζούσε στον ίδιο ωκεανό και μια πανέμορφη γοργόνα....

- Γιατί σχεδόν όλα τα παραμύθια είναι πασπαλισμένα με ζάχαρη; Δεν είναι κρίμα για τους διαβητικούς;

Πολύ κρίμα. Άσε που απειλούν με τερηδόνα τα δόντια μας. Γι' αυτό, άλλωστε, έχω γράψει ένα βιβλίο με τίτλο Η Δόνα Τερηδόνα και το μυστικό της γαμήλιας τούρτας (εκδόσεις Καλέντης). Η ζάχαρη όμως, στη σωστή δοσολογία είναι απαραίτητο συστατικό των παραμυθιών. Προσωπικά, χρησιμοποιώ υλικά για όλες τις γεύσεις. Ζάχαρη από την άμμο της Ζαχάρας και κουφέτα από το Κουφέιτ, αλλά και πιπέρι από το Πιπερού και καυτές πιπεριές από το Καψαλιστάν.

- Οι Δραπέτες της Σκακίερας είναι ένα βιβλίο για όλες τις ηλικίες. Πιστεύετε, δηλαδή, στις ηλικίες; Ρωτώ επειδή εγώ αισθάνομαι παιδί, παρόλο που το δελτίο ταυτότητάς μου επιμένει να μου υπενθυμίζει το αντίθετο.

Κι εγώ το ίδιο, όπως και πολλοί άλλοι. Όταν η παιδικότητα πεθαίνει, το πτώμα της το αποκαλούμε ενηλικίωση, είχε πει κάποιος. Είναι εσφαλμένη, όμως, η εντύπωση ότι η ενηλικίωση συνεπάγεται τον εξοστρακισμό της παιδικότητας. Μπορούμε κάλλιστα να ενηλικιωνόμαστε χωρίς να χάνουμε ούτε την φρεσκάδα τη ματιάς, ούτε την ικανότητα για παιχνίδι, που είναι η ουσία της παιδικότητας. Ποτέ δεν είναι αργά να ξαναγίνουμε παιδιά.

- Γιατί δραπετεύουν οι άνθρωποι; Και από τι δραπετεύουν; Και δραπετεύουν για να πάνε σε αυτό που κυνηγούν ή για να απομακρυνθούν από αυτό που τους κυνηγά.

Πότε το ένα, πότε το άλλο, συχνότερα και τα δυο μαζί. Η διάθεση για απόδραση είναι παρήγορη. Η παραίτηση και αποτελμάτωση είναι ο μεγάλος κίνδυνος